

PERI HA-'ARETS

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649516872

Peri ha-'arets by Israel Meir ben Joseph Mizrai & Eliezer Elijah Mizrahi

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

ISRAEL MEIR BEN JOSEPH MIZRAI & ELIEZER ELIJAH MIZRAHI

PERI HA-'ARETS

לאמנות וכדומה הראש' י"ל וכדומה' גם את זה מלאה
למוהר"ה שכן סי' י"ב הביא דברי הרשב"י שכתב דלענין
לאמנות חף שלא נכתב כמו שכתב דמי ולא חלק עליו

איברא דומם אין חוכמה ליסבור כן לענין הלכה
דאבן גנרף הביאו ולא להסתיק עליו לענין
מועצה. דהלא מולאו למוהר"ה סי' י"ב העלה הכל
שאין האמנות מפורש בין ביבולו בין במקלותו ומקליטין תרי
קולי י"ש. וי"ב וי"ג פשלה נכתב האמנות כלל אין לדון בו
כאלו נכתב. חף מואי דמסקתה לי אם יסבור כן מוהר"ה
הוא הוכיח דהגו הכל לכתוב האמנות וזה לא כהבי דים
לומר מולא פירש האמנות בשטר בין בכתיב בין במקלותו
כהגו איכא למימר דלא האמוני אלא כגולן. אבל לא
במקלותו דאין לדון בו כאלו נכתב. או איכא לבטוקי דהא
דאין לדון בו כאלו נכתב הוא דלא נהגו לכתבו כח במקום
דהגו לכוחו. ולא נכתב יש לדון כאלו נכתב ואין ולאו
דפיא שרי. ולפי דעה יש לדון כגוד מהר"ה דמקבל דבמקום
כהגו לכתבו האמנות חף שלא נכתב ה"ל כאלו נכתב
דהרי אפי' בחיסוד ערוה דמונרות ולא היה כתוב בכתובות
המוקדים של אלו הנהי כפירוס דלכתוב הכי למועם ההקדשי
לי ופי"ה הכשרין מכח מה שגולא חך מנהגא בכתובות
הראשונים. כ"ס במזון הקל דכל שמינה לכתוב לאמנות
בשאר הכתובות. חף שכמוהו זו לא כתיב בה דמהני
מכח מנהגא. גם מוהר"ש ב' בחיבורו לטור ה"ו סי' י"א
העלה דהרשב"ה ורשב"ו ס' י"ל לא הווי' אלא כשאינו
מועם פשוט אבל אי איכא מנהג פשוט יורו לדברי הר"ה
ואפי"ן שלא נכתב כמו שכתב דמי י"ש. כ"ו רחמי לומר
בפרט זה האמס אין בי מה למעשה לדון כן אחרי שרבו
החולקים באשר הביאם הרב המאסף בחיבורו לטה"מ סי'
י"א סי' ה' מוהר"ג י"ל ומפסי דתק ח"ב מוהר"ה
בשמות ה"מ סי' י"ד ומוהר"ש סי' י"א ובחיבורו לבי'
אות י"ט סי' י"א הביא דגם מוהר"ה גלוס אל כל דמי
י"ש. גם מוהר"ה ב' ב' סי' י"ב העלה כן דמי
לאמנות לא אמרי' כמו שכתב דמי י"ש דף ל"ד.

אמור מעשה מי ישיה נאשו להלוק על החרים הרמזים
לענין מעשה כן יריבו את גבולותו ואין הלכה
כהלמוד במקום הרב שח"כ דרוב ענין ורוב טעין היום
המורים איכא דהוי דלמס אנו שומעין לענין מעשה,
אכן לפי המונע בשאלה של נכסי שוונגה הם בשני דמותה
תוך שיה ראשונה לנשיאה ודאי דכל מדיניותה יורשה
וטולין בלא שבועה. גם לענין המזדדים שהנטיה לו

היה רחמי למוהר"ר יחיאל באשאן ב' ב' סי' ק"ה בענין
הקנית ההשגות כתב בסוף החשו' י"ל וכו' דבכל האמנות
האלו שהם כהקנין טולת לכלל חפציו והכשיתי והב ואכן
יקרה כגוד המזדדים שקבל ח"כ הדעת וזכרטה בהרי הם
כשאר נכסי המזדדים ואם החפצים בשני האלוקו י"ש. הנה
מהוכיח יש להוכיח לג"ד שכל מהני כס מנהג זה שביא
הכשיתין ונד המזדדים שקבל ח"ס הם בשני דמי מדינות
ומוטלת בלא שבועה וזה מוכיח היקף למו"ם המדינות ה"א
סי' י"ב כמ"ל. י.

אך בענין הנוספת ומנה מותרים יש לדון לזכות יורשי
האשה מטעם שמוזכר במנהג דלזכות חשב דהכרי
כאשר נכתבו לעיל טעמי תרי' לזמן, ואף אם תמא
לומר ל' הסבירים דחולי המנפה לא דמי למה שח"ס
י"ז בין דרובא דרבוותא סברי הכי איכא למימר הכי
קולי לא עבדין קולא דרב ובמולא דאין אדם מש"ל ולא
כמולא דסבר דחולי המנפה לא הוי כמות שח"ס לא עבדין.
ועוד קולא דחרה דג"ד איש טע הוי ולומר דחייבין
לנכרי לא עבדין. כי כל ה' איכא למימר דהרי קולי לא
עבדין וכמ"ס הרב ה"ה סי' י"ל דבדבר מועט דמין ה'א
דרב ובמולא דאין אדם מוריש שבועה לבני וכו'. ונשתע
טור מ"ו הראש' בחשו' דמוהר"ם היקל וכו' דלא כשחי
היודא הספקת נכרי וכו' ילקח הולא מזון אפי' מן
היומאים בנות פחא"ס וכתב טעמא לבני משום דהיודא
הספקת נכרי לא כשחי בלאו הכי לנך הולא מזון אפי'
בפלוגתא דרבוותא. ועפ"י הסכים הוא בג"ד מ"ו בעטם
מועט דמין דאין אדם מוריש שבועה לבני בדרמך הכס
הכי דלא לסיף עלה אלא מואי דמריא לא ממש. וב"ב
הרשב"ה. אמור משה דג"ד דרובא סברי דבמת שוונגה
ליכא למועם לנכרי וכעטמי תרי' דכתיבא דבר פשוט
דאמרין הרי קולי לא עבדין. כאשר. מוהר"ה העלה כן
דבג"ד ק"ל לדון כן דהרי קולי לא עבדין. אלא שדחה
יה מחמת שבטתיה היה כגוד לאמנות שהם כאשר י"ה
הדוחה כס סי' י"ב. אך בג"ד דן אגווי ה'א דהרי קולי
לא עבדין מטעמי תרי' דכתיבא, וכן קם דינא יעלין
יורשי האשה לזכות כהפוסה ואם לא יחיה בדיבורו. ועוד
ישראל יעלנו משפחות, ויורגי מותרתו נפלאות, ללמוד
וללמד ולכל כסן חיי רמיו כל עוד נפשי בי חף רחמי בקרבי
כן יאמר ה' טור מחסי' מנכס' נוח'

ישראל מאור בבר יוכה מורה.

Vertical text on the left margin, likely a page number or reference.

כן הוא דנוניה טענה בלא שבועה כלל כמ"ס הנ"ה"ה
 סי' י"ג, ודך שבו הר"ש"ם סוף כלל י' על הלמנה סתמה
 קודם שבועה על הכופה. לטען בצורה דנוהל פי טעם
 ונכסי אביו מיקרו ולא הוי דלוי דהנס דלמו טענה דעיתה
 בלתי שבועה מ"מ נכסי אביו מיקרו ובכל אבר ימלא לו
 קריעא ביה בין דאם ונכסה או נלכדה דעיתה או כלתה
 אחרותה על נכסי אביו לפרוש פטות מיקרי אביו ממוק
 בה ויולקף לא הוי דלוי וצבור וכל פי טעם. ונדולה מוז
 כהב שוה"מ בנפ"ו הוצלו דבריו מהדרי"ם פי' כל הנשבעין
 על ראוון סתה והניח הלמנה ובי' כמת ולי' מן הבנית
 נטולה ומתה אחר אביו וטוב מזה האלמנה קודם שבועה
 על כשחלה והבה הנשכרת מוחזקת בכל הנכסים והבשל
 של הנה כשהיה חובע כל ה"י ונכסים לפי שבמות אביו
 ויטרוו אביו ואחותה וזוה יורש חלק אביו. והביט ממה
 נשקר וזה בכל בחלי הנכסים וכו' לא רזין למת כיון
 דחוי אביו ה"מ שמועבד לכהותה אלמנה ולמונותיה
 הוי דלוי וזין הפשל נוטל דחוי' כשמוק דהה ליתא
 דכל כי הלי גוונא לא מיקרי דלוי דל"ס בעלה ירישה
 בני הבכור ע"ל' ה"י מדבריו כשנפ"ק הנו למדים דל"פי
 כשנפ"ו לכפות אלמנה ולמונותיה ה"מ מיקרי דלוי ובכור
 נוטל פי טעם דל"ס בעלת ירושת בני הבכור. מ"ס
 בענין דנוניה דהלחה דשבועה אנכסי אביו וזוה לא
 הוי דלוי אלא ממוק לנכסי אביו ובכל אבר ימלא לו
 קריעא ביה ובכור נוטל פי טעם ובמו כבהת מוק' ה"י
 כמ"מ ריש סי' ד"ג וע' סוף חלק בין דלוי למוחזק
 אלא למורים כי מה כהו' דלוי למורים בשעת נזימתו אין
 אלא הבכור נוטל פי טעם וזין מוקדמים ביום שבו
 נשמת הבכור בניו וכיסו חלק בטובתו כנכסי האון ע"כ
 ה"י בנזויות אביו מיקרי מוחזק לאביו המוריס הלך בכור
 נטל פי טעם כנ"ל יטוב דברי הר"ש"ם ז"ל ויחד דיעא
 דבענין גוונתה ס' להר"ש"ם דנוניה' בלא שבועה ודלא
 כמ"ס הר"מ מוק' בעד הר"ש"ם וטור זאה ה"י רואה
 דהנס סידר מוה"ר"מ מיק' לומר דנשבעת ה"י דנוניה
 בסוף העלה דין להשבעתו על גוונתה וגם יורשים
 נוטלין בלא שבועה י"ש"ה וביא' דבריו הרב המח"כ ב"ה"ה
 סי' ל"ו בנזימת ה"י אוח ל"י י"ש"ם וגם נכדו ולקחו
 אחרים בנימוסין וירשים נוטלין אוחה בלא שבועה כמ"ס
 הר"ש"ם ז"ל, וכל זה הלכה מוסכמת לנ"ש ולנ"פ ה"י הם
 בני יורשי הפשל ויבטי האבם מולוי' אוחה מידם. ואם
 נלכדו בלתי למהלוקת היר"ק והדלוי ע"כ רש"י והר"ש"ם
 כמובחר בנפ"ו הרב ס"מ ח"ה סי' ע"ב ואם יורשי האשה
 הפוסים יטולים לומר ק"ל כמ"ס הר"ש"ם ז"ל ויבטי
 הפשל הפוסים יטולים לומר ק"ל כמ"ס הר"ש"ם ז"ל ויבטי
 כל זה כנפ"ו הפ"מ הנו י"ש"ם דרך ארוכה, ובנפ"ו הפ"ה
 ח"ב סי' ס"ה, ובנפ"ו משה יוסף ח"ה שבועה ל"ד סי' ד'
 והארכיות ביה ח"ך מוחזק והוא

בשבעה יורשים וירשים ה"ה כשנשבעה בלי ביום פקדון-
והר"ה ז"ל העלה דהב שם בכל בלין בלין שבועה
 נכדו וגם אוחזק שבועה ארבע ימים יע"ש בארוך
 ומוקך כך בלין הדברים גם כ"ל לומר ולדעה אס נעשו
 בעיה יחד זה שומר ביניה ויו עומדה ביניה ו' מושל'ן
 על עבם דיו והנה שיתפרר לנדין ח"ס גרוס כדבר
 היה וממילה רוחה שמעתי' לדין ולהודיע כ"ל דירובי'ה
 יורשין כשנשבעה בלי טוב פקדון על פי הדיחה הפ"ה
 כשוכרתו בשבעה וכלכלתיה, ור"ף אס לא נעשו טעמים יחד
 דך הוה מה החילה ואחר ימים י"ג ד' נכסה בה ומהה
 כמנפ"ה, איכא נזדין לדין דירובי'ה ירכו כשוכרתה אס
 כשחלה בשלש החלה כדחה ח"ה טעמים דעלה מוחזקת
 בשוכרתה דמנפ"ה, והבט לך מנפ"ה כדחה ממוקס למקום
 ולא נכרו בעיה יחד עין שנין דלוי דלוי ליכא חשב נכדו,
 ודבר זה למודיה מוחזקת בשוכרתה שדות פיטק' סי' ל"ד דך
 סי' ו"ל ואר"כ ע"ה שמה נמניחה מנפ"ה וגם ש"כחו לא
 יהיה עמו ממוחזקה מטעם שנין עד שמת שבחה מחמת
 פחד המנפ"ה הנה כי מן דלוי דומה לפשל אצות עליו וזוה
 דלא יריש' לנכדו ה"י דכחה.

אמור

ומענה דנס כנ"ד פי' דיכא י"ב בני' למיזק כנפ"ה
 דהך שובדא ה"י הוה א"ס כדחה אביו ממנו
 כשניקף דהו ליכא למוס' לנכדו כדבר האמור. וכו' בני'
 למיזק אס נעשו טעמים יחד דכל הוה מהני חבר איכא
 אשמה רבה בלא לחוש לנכדו וזין דין עליה חוב שבועה
 וירובי'ה וירשים כמותה. חו' אוחזק לנכדו שדות פיטק' סי'
 הנו' שם נידד בני' לנדי' וכפי טעמים דליכא למוס'
 לנכדו כשבר יבחה הדיחה ב"ס.

באופן

דמכל הטעמים בני' כהמנוס יחד רזיו' לעלות על
 כולן מלכוס מלן מלטי דבני' ב"ד הדין י"ב אב
 שם לחקוק ולדקום בכל ד' וד' אבר נזדונו כי מהם היתה
 יולדה לנ"ד סבו ירשי' האבם בירובית כתי' בלי טוב פקדון.
 הו' איכא כשמה אחרים כנדין לומר ולהפס כנ"ד נשבעת
 אס לא חרדין כחליו כשנפל למכסב מחזנו הנופס הלא
 מיד נתכלכלה דעמו ומת מיד דלוי דלוי ליכא למוס' לנכדו
 דנלטי' דכל חשב נכדו אינו אלא כשהחולה כדעתו דלוי
 ודלוי דליכא למוס' כנ"ל כדחתו כפי' דעשתו התפ"ה נכדו
 אצל אס ניקף מהכלכלה דעמו ולכ"כ שנינו הירובית
 לרוב המוסים כמנפ"ה ב"מ דמוי' דפתה מהכלכלת ומורספה
 דעתן טלוח. ודלוי דכל כי ה"ה ליכא למוס' לנכדו כתי'
 אונס בעולם וזין דפתה דמנפ"ה מוק' רש"י ח"ה סי' ל"ג,
 יבטי ניחא לי ל"כ דמת מוהר"ש"ם ע"כ מוה"ר הלוי' ה"י
 י"ש דמ"ס מוהר"ש"ם ב"ה"ה סי' ק"ג דמי' שמת ממנפ"ה
 ובטעמים ויורשי' הו' כמת פת"ס מיירי בני' שניקף ופקד'
 נטרפה דעתו עליו ודומה כמי' שזינו בעולם ודלוי' דכל
 כי ה"ה מיירי מההכ"ס' דליכא למוס' לנכדו' האונס מ"ס
 מוה"ר' הלוי' חרף מיירי בני' שניקף ולה נטרפה דעתו עליו
 והוא כפי' דכדתי' והארוך כחליו או איכא לטפיק' כהשפס
 לנכדו. ובוס ניחא לי ל"כ דכדי מוהר"ש"ם ז"ל ע"כ מוה"ר'
 הלוי' דמר למד חרף ומר אחר חרף' ולא פליגי וסימנן
 לנכדו מן אלא חי' לנכד מהלכ' ב"ה"ה סי' ל"ו כהנה תו'
 על כפי' ח"ה ל"ז בהדי' דכדי מוהר"ש"ם ז"ל דכדי מוה"ר'
 הלוי' ומו"ס מוה"ר"מ מוק' כמת כמנפ"ה יחארוך כר"מ לא
 הו' כמת פת"ס ילא' פליגי ע"כ כמנפ"ה ונכדו' דעמו
 ע"כ, כמותו גרוי' לחלק בין הארוך כחליו כדכדי' ה"י
 הלוי' דתיב' לנכדו מיירי בהארוך כחליו אונס דכדי' הש"ס
 מיירי ככלא חרוך כחליו אלא מוד כהמנוס ונכדו' דעמו
 ומת דה"ל' כמת פת"ס ולכ"כ למוס' לנכדו יבטי' לא
 כללן כדתי' ויורשים דכדו' למה כשהחלה ויחלקו ביניהם
 וזוה חלקו ענין וטעמו עמו ומוקך כך

ובכן

גם מוטל על ב"ד הדין לדיעה כנ"ד אס נטרפה
 השעה

שהרי הם כמסלולן שיחדם לה לנדידותה למה שאני בעין וסם אמונת שנתן לה כנדידותה עב"ל. ועיין להבטי"ט סי' ע"ג וע"ב וע"ד ולמהרח"ס ח"א סי' ג' ודין מינה לר"ם שום כשבלומו שנתן לה בעלה מציא אביו כסף וחסד ובגדים שהם בעין לתשלום המזונות והתוספת שאינו בעין ודאי יורשיה נכדשים מזהם להסלות מה שאנו בעין.

איברא

הנכס"י הוא ל' הדיא דברי המבי"ט הל"ל וכתב שחם אחד פלגי עליה והרב דרבי נועם ח"ה"ה סי' כ"ח הביא בסוף דבריו דברי המבי"ט וכתב ט"ח הם בוד יורשי בעל אין מוציאין מידם כנראה דמס'פ"ל שנתן הפלגה כהחולק על המבי"ט והיא תומא בעיני הדיא דפליגי האסק"ס זה ע"ז והראו פסקם זה לז"ח הלכה למעשה ק"ל כדברי המבי"ט ועדיין לא שפוטם שהמוחזק יבא בעצמם ק"ל כחולק ומאחר דשכנגדו הכריע הפך סבריה ויא' חז"י מ"ס רכ"ט המבי"ט בל"ל הק"ל הוא כ"כ דמקום ויזיזים נקבלים יחד ומתוכחם זה ע"ס זה אמר"י דמשיטע כמו שאינו והוא היה ל"ד סברי החולק ע"ד המבי"ט נחוצה עמו ובודאי דנקט"י כהכרעת המבי"ט הרב נזכרתי ומו' כמותו מציא ומה גם בהלכות גם יחד כל הק' טעין להפלה עבר זה דהשם נכרי שאינו אלה השם נדחיק ואינו מחזיק למימונים כ"ה לבעני אמר"י.

מישפטי

סי' אמה שפר משפטי סופרי המורם מכל האמה"ק"ו וישי' האמה כ"כ' בחוספה ונ"כ" ככל הכתוב בשטר לרובתה אם האתונה כסף ויהי כסף שנתנו לה מציא אביה ומה שנתנו לה לקרובים מזה אביה או מזה בעלה בין קודם שישולח בין בשעת השולחין זה ע"ס וישי' האמה אין שניין אמה ככלל הכתובה וכמו"ס מהר"ם סי' ה"ז ומתדפעה במחלוקת על לדיקום כי ישאל נחן עלי דרך שטר לאשתי על מזה שלומי אמוני. לכן סי' אמוני אלה בתכלית הקיבור וכש"אשנה אשנה ושלעה על אר"ם שפתי אקמים בנתח אר"ם כי לאלהים מניני ולא על דמתי סוודך בתלמוד גדול שנתנו לדי' משה והוא יקום מעדתי ועל יא' כענין משפט לאשורו עיני בעלמני. ע"לויטע נחמלה רבני ח"י ת"ו יבלי ימישה שבט דשמיס ורעשיים כהנהו תלה בני חיי ומשני דנמתי ומקמי קנין חזקה עושים ומלכה לרין שוכני סנה. והיו דברי אלה קצתן שחלמו וכן חלמו חיי יקרא וסי' יענה וילגי' מצינויות ויראו מתורתו שפלות. עבר ליעדע דת ודין.

העיר מרדכי מריספין סי' ט.

הסכמת רבני ירושלים הוב"ט על הפנין הנו'. ראיה ראוי מנילה עשה אשר הניף ידו תפסה פלגיה דחתי קלא ח"ה' הש' העסק דיעא יתוב מידת דכיה הנה לטענה ריב"ס שפעמתי לזכות מכת דיהות זיקרתי הכל יפנה דהכלה רוחות היא ח"י א"י מוציא עיני והאי כאשר כתב הרב המאסף ויבוי חזקתי בזה מנשה שאינה לר"ם ולכן ידעתי משולקות מהאי שקלא ועידי' אכן כפענת שאלה ששנים על חז' והוא איבא למוקם עלה הכל הוא כמום עמתי חרות באלג'והיטי כהשורה ארובה כפענת שהיה וי"ט' החכם והפוסק טעם שניקח מנעם הנחמיות הנסוב לרובת שניק' אף שכנגדו ש"ל לא נכתב ואחי עלה מודכרי הסופר שפעמי והמשינו דברים אלו אין בהם כדי שבעש למחוק על הסופר והואיל ורובת דכונות להק' כציאים עמודי הארובה רובת דמיכר כהנהו שיהי ח"ל' שלח לרין כלאמנת אר"ם' שלח נכתב כמו שכתב דמיה ידכרי הסופר בזה לא תענין ולא מודרין לענין דיעא להביא מזה המחוקק ואיכא מחסב"י כלפי ליהי גם אמה שכתב מודכרי המבי"ט ורפ"י שראה סי' חולק דנקטינן כהכרעת

המבי"ט ה' ודלי' לזו מילתא היא ויין ולאו והפיא אכן כמה שבעלה לרפחה ולהעלות ארובה מההיא דהרי קולי' לא עבדי' ובג"ד איכא כמה קולי' אי חמתה שמה כהנשה ר"ל ועי' קולה דלא אמוד כאשר יעידון א"ן יעידון כל העם אשר בשעה בידעו ומידי' קא' אמונת ועוד שנינופ' שניהם ח"ם וחסרו כל כי ה' ליהא למיחם לנרדי כאשר וזה החז"ר יולא מתשו' הרב עשות בשיקב סי' כ"ה ד"ס יע"ט וכאשר הורה נכד הרב פתח משה אהרן ח"כ סי' סי' ה' ודלי' יסיק לזכות את יורשי' האמה וזכי מכל כל מיהב יתבו להו מן שמיא.

כללן

של דברים לענין הלכה ולמעשה הנהיה בדבר הזה שהיו שניהם כהנשה פוט שפוי ח"ל וזוהיה נהלכתי לזכות יורשי' האמה ויבנה א"ן יולא כהנשה בעדי עדים וסי' עמו שלכה כמותו סולת נקיה, כה דברי החותמים לכבוד התורה פוסקי ירוש' הבש"ט.

נסים חיים משה מזרחי. רפאל אורליא. ישראל מאיר בכמהר"ר יוסף מזרחי.

ויהיו תשובת הרב המחבר אשר השיב על דיון הנו' באורך ברוחם מבינינו תעצביה.

תשובה אל אלקים אשם דברתי יא' עני חתמי סלה לבעני ולכרונה ע"ד אמה ונדק דברים הממונים כשנמלה ראה לחיות השו' חכם והעני סוס לסכהשעש כדברי קדשו אף הומו קל' ולכן הרב מנשה ושלח הטונט לענין דיעא' אומדן כי אכני הרה"ה ח"ה מהימנה דררכבוה אמר' יורשי' כפענת שמיס. הנה היה זה שפעמי לר"ם מזה דיומה זקוקק ליבס ה' ודלי' ליה בה משפא והכל ישנה פיהם דכלל גדול בדין א"ן סי' מוציא מדי' ודלי' כאשר כתב הרב המאסף בע"ה"ה סי' ק"ס הוא ע"ז ולריות מנשה שאינה לר"ם לנ"ד כי משולקות מנשי ע"ז וכל מה שהרריך החכם הסופר בזה אף למונה מוסס יגדיל חזקה א"ן כפענת שפעמי לזכות חמתה שלח כפענת על כחוכתה ה' ודלי' עשה ר"ה ואיבא למוקם עלה דמלחא ולכן משכתי ידי בקסת הסופר לבדוק ע"ד מוקם שירי יד כהה מנשה למוימאר לה' וסי' אלקים ישור' ל' כיר"ל וזה החל' בעוד הרובת בערבות סלה.

ואומר

דעה כנדידותה הקיימת והם בעין ודלי' טובה אחסם כלל שבעה ואם מקה יורשיה נ"כ יורשין אישה דכרך שבעה אין כ"ן ודין זה מוסכס לסולי' עלמא כנזוהרש"ס ח"ה"ה סי' ק"ז' ור"ם המבי"ט כסי' הסי' כתי"א וכו' סי' ט"ז כ"לודך. ונפחה משה אהרן ח"כ סי' ה' וכו' ח"ה"ה סי' ע"ב וזו הלכה מסכמת לבי' ומכנה שאינה לרביה אף כי בחתי עד הלכות לפי שראיתי להרב המאסף כחיתו ב"ל' ח"ה"ה סי' ג' ח"ה"ה סי' ט' י' חולקין ואכריס' דלפי' שנוייתה בעין לרביה שנושה יש מנחי' מחבו' הר"ם סוף ב"ל' ה' הביאה הרב המבי"ט ח"ה"ה סי' רע"ח על אלוהי' שלח מנשה על כחוכתה הנכד' טעל פי שנים מהכתב כל הנכס' כחוקק בעלה ולא חולק בין נ"כ' לשלח כנכס' הר"ם מוק' ז"ל סי' ג' י' וז' ח"ה"ה זה הכרח דהתם מיימי כהנה חתמים ותי' או כשנוייתה לא היה בעין וכן מהכתב דסתמא לא שלי' הרב כשה"ה י"ל על אביו כהנשה עב"ל' וכמו כן כתב המאסף כחיתו ב"ל' ח"ה"ה סי' רע"ח ח"ה"ה סי' יע"ט ומסתמא לא פלגי על אביו כהנה כ"ה"ה סי' ג' דל' כנכס' בין נ"כ' בין ל"מ אינה לרביה כשנושה וכתב עוד שם ללדעת המבי"ט כסי' ט"ט דסי' דלפי' כנדידות שאינה בעין נעילה כלל שבעה לדעתו לנדק לדחק ולומר דהרי' הר"ם ח"ה"ה הנו' מיידי כהנה חתמים דוקאולא כנדידות יע"ט' ולדידי' ח"י ל' דאין שום סחורה מוק' ח"ה"ה הר"ם' דלעולת דעת הר"ם

אולם בכלל הכוונה גם מה שנתנו לה הקרובים משלהם מקמי שאין חכם הפוסקים שהם שלם דיון ג'ו' וירשום וירשן אותה וזמן שזמן אולם בכלל הכוונה שזמן מהרמ"ם ח"א סי' י"ג המבטח ח"א סי' ט"ט ד"ה ומה שזמן וסי' ל"ה דע"ה ט"ב.

פ"ש וכן נבחר ענין המהודים שהטו לה חכיה אביה ושוקר הכוונה ומוספת שכתבו טעמה אלא שבטובה וה"ה סוף וירשום וירשום אותם שזמן לרבוש החב"ב ח"א סי' ל"ה הגה"ע אות ג'ו' וז"ל, הנה לרפאל שבה זה נקדים בטען אחד הוא השולח לכל הפוסקים דאפי' לדעת רובא דרבנן דאמר' שאין לאמנות מושל לבני ירשן אכן בדין דברי קולא, קולא דרבה שאול שהביא לפרש מנכ"ס יתומים לא יפרש סמוך ורבה שכן קולא דרב וישנאל דלן אדם מורים בטובה לבניו לא עבד' אלא אמר' כיון דאיסקא הלכה להדרי כרב ורובא דעבד כר"ה עבד כל סבא לפרש סמוך ורבה שכן קולא דרב וישנאל דלן אדם שאין לאמנות מושל לכתולה נמי עבד' כר"ה דבטובה מוחא מנבינן להו שני לבניו החב"ב ח"א סי' ל"ו הנהה ג'ו' אות ג'.

אמור ומהנה לראתן עלה שראובן ג"ס מה במיתה נמשך ר"ל ולא אמרד כלל דלשבת אומדן דעת אחתו וקפיון שלם התפוס לה נהרי אם לא נאמר דאפי' שבטובה לה מנבינן להו אינו אלא הוראה לקולא דנאקלי כנה קולא, קולא א' דעבדקן עובדה דרב ובמחל וק"ל דלא דלשפוקא להטחא להדיא כותימוסן קולא ב' דעבד' כמ"ד דאפי' בג"כ שבי' איחיתו בשמיטתו ודלא כדבוחא שפדית המוש"ב ח"א סי' ט"ט דבכבוד דנב"ס לא חיוסין לנדריו וכו' הוא שיטתו של האשל הנזול מהרמ"ם וכמ"ס בתיב' ח"א סי' ל"ו הנב"י אות ל"ה, קולא ג' דעבדיקן דלא כדח"א'ם שכתב בחש"י בל"י דבזמן הזה לא חיוסין לנדריו, מנורק לזה אומדן דעת המתני והקפיון שלם התפוס לה נהרי מנאחר דלא אמרד כלל ומעט אבד היה לפניו הוא ממה שנתן לו אביו והנהיגה או האלו דנין עליה ויורש הרוכז בל"ס אביו נופייהו יערוון יערוון כי הסימא ה"ו כיום עתה א"כ ערות הוא ואומדן דעת דבוח טובה שלם התפוס לה נהרי ועיין הרמ"ם בחש"י בל"י סוף סי' א' בחש"י דכ"י בעי' מורה שירשי האשה אפי' שבטובה לה יבנו ממתת חכמה נהרי שומע אין לו אחר דלקחת השופ"ב בסכמה עלו דברי קולא לא עבד' ק"ו בג"ס דכל הק קולא לא עבדקן ובטובה מוחא מנבינן להו ועיין לרבו' החב"ב ח"א סי' ל"ו הנב"י אות ל"ה, והלוי יראה המשיין לרוב דכ"י טעם ח"א סי' ג"ה דלכאורה ה"ן נסח"ל לכל הכבוד כהן הן קודם אליהם חל ח"ה הרב להטו דהרי מסתין להרמ"ם שכתב דהרמ"ם בגלג פ"ה איירי בענין חוב הגזויה אבל לענין מה מלחיה ומוספת מקולי כבודה אליהם חכמה או להפסיד את ירשנו מלגבוה אם חמה בלא שבטובה ובכ"י איירי בכלל ד"ה ירש"ם ותמהני שהרי בחש"י סי' ל"א כתב להדיא שאפי' נגזייתא אם לא נכשש אין הירשון ענין מעטמה דהין אנוש"ל, ולי נראה דמ"ס הרמ"ם בגלג פ"ה דלא חיוסין לנדריו היינו דוקא כמת פתחו' וכדמשמ' מזה שהביא חכם הרמב"ם גם בחש"י בל"י סוף א' כתב כן משם הרמ"ם ירש"ם גם מוסר' ויול בחש"י סי' ל"ח סי' ל"ה וכו' וממ"ס הביט החב"ב סי' ל"ו הנב"י אות ל' ומעשה הלשון אומרה בגלג פ"ה סי' א' אבל הינדע דאפי' לא מת פתחו' כתיבות לכל ירשין האלמנות דמחשע דאפי' לא מת פתחו' כתיבות לכל ירשין האלמנות שמת פתחו' או כגירוף ופשוטו קאמר וכדמשמע מזהר"ה שכתבו מזהר"ם ואפשר עוד והוא היורה כהן לע"ד דרוקא קאמר לכל ירשין האלמנות וכו' וכן סתמו למר דאפילו

מזה ולא נכשש מנבינן להי אלא הכונה למר דלירשין האלמנות שנתקדשו ועדין האלמנות קיימות וירשום חיוסין ככ"ד שבפילה מנבינן להו שבטובה דהיינו ש"ס שבטובה שבטובה שלא התפוסה להרי ולא אומדן אין נזקקין כיון דחשקה להרי קולא וכדמשמע מהדיא דמהר"ם ובהרי דייק שפיר מילה לכל ירשין ומילה שקדשו שבטובה למר שנתקדשו

איך שיהיה מתח"ו או לא תהי' חיוסין דמלמד דע"פ חילוק הרב חרבה ינאה דבדנתימה מוחא דעת הרמ"ם לא חיוסין לנדריו עוד בה סב"ו הרב נמי ומכוסס לדברי מהרמ"ם סי' ט"ב וז"ל והש"ב מהרמ"ם סי' קל"ב מלמד דעת ה"ס מירידי סמוך שנתקדש והש"ב ע"פ כמה סמוכות ובנין קל"ב הרב חרבה מוקד דבריו הכי כהן להדיא דאם חיוסא על הנהו טעמין דמון מהרמ"ם ז"ל עבד' שובחא כדון מהרמ"ם וזון מוסר ל"ה דאם אופא על הנהו טעמין דמון מהרמ"ם ז"ל בחש"ן דלדוחא דמילתא הולכתני ללמוד וללמד דהיא דמהר"ם לא תהי' חיוסין, אמנם לא ימי העבד נראה דאפילו כיוסא דמהר"ם גלוי פליג לדברי הרמ"ם וכדפליגי הנהו הפותח סמוך רב' החב"ב ח"א סי' חפ' חוספת מנבינן להי לירשין האשה בג"ס שבטובה מאחר דללגין הוא דברי קולא לא עבדיקן וז"ל אופא כמה קולא בג"ס כאמר ועיין למדן סי' ל"ו כתב דמיתה חסופה או נטרפה דעתי לא חיוסין לנדריו עד ג'ל טעם שוקר ל"ה להנבו' שלא שבטובה מוש"ב הפוס' דכל שכתבו כשטר לאמנות וכו' הרי הוא בל"י כהנו לאמנות בין ממש בין מירשיה, ועיין לר"ב החב"ב סי' ל"ו הנב"י אות ב' ולהב"ב כ"ה שלח"ה סי' ל"ב פרה חמה אהרן סי' ט"ל ח"א וירש"י סי' ס"ה וז"ל למד ל"ה דבין דברי נהנו שבטובה שלטו כמ"ס מורה הרב ח"א סי' י"א דק"ה' שפיר ד"ה איבא ח"א וכו' דיוט לרון דיוט ירשין האשה בכל כך הכתי' מוסר דלא דייקני כבטובות ששם דין האש"ל ואודיע למשיין כי כחשך ילחתי לרון ששש החלמתי היה לפני כהוב"ב אחת ושפתי מוקח שהיה כתוב בהם לאמנות.

ואחר חיוסין עין רואה דבכונה זו שלטו דנין עליה אין כתוב בה לאמנות ובחלתי לבוסר למה השמיטו והביט עי' חיליה שהוא בכלל בכל הנהו וכו' וזכר שבטובה שלא עי' האלמנות י"ב כי כל כך נזקק ובכ"י חלתי למחלוק' דרובא מרביתא דמ"ל לענין לאמנות בעי' סופרם ויכתבו להדיא ואם לא נכתב לא דייקני ביה כמו שבכתב שזין לרבו' החב"ב ח"א מוסר"ה קת"ה סי' י"א הנב"י אות ח' אמנם כל כה"י סהרה הסיפר שמשולס לא נהוי אדם, ביה שלא לכותבו אלא דרובי עי'ו ממתת פתוחו' השמיטו לב"ע כב"ה' א"י שלא נכתב כיו' שכתב דהי' ואחתי' לה מניחא דהיא שמתח' מוסר"ה שכתב בחש"י סי' ל"ה דמ"ו ע"ד ד"ה וז"ל ח"א חל אם לא נכתב אמר' דהיא ט"ה הפעל הספר שלא לכותבו ועיין לרבו' הנה ד"ה ע"ג וכו' ואיכיוו' ה"ה הנהו סי' י"א וזין שכן בג"ס דרובא חל דהתא הסופר שמשולס לא נהוי אדם שלא לכותבו אלא שהוא עשה וסמשי' וז"ל דל"ע דייקני גם בג"ס חלתי כתוב לאמנות מאחר שכן המנהג פשוט בכל השפדות ובכתיבות לכבוד לאמנות ועיין להרמ"ם ז"ל בבחיוריו סי' הנה' שכתב דאפי' הרמ"ם ח"א וסי' מורים לדברי הרמ"ם ז"ל על סוף מנהג פשוט.

עוד ז"ל לרפאל שבר ז' בג"ס חילוקה שכתב החב"ב ח"א סי' ט"ט אחר שכתב ע"פ הלכה דמ"ס ח"ה ילנתו בשמיטתו אינה לרבו' כהוב אף שיבטון הוי לא נוחס לנדריו וכמ"ס הרמ"ם בגלג כ"ד וז"ל לא נעשה מעשה ואפי' מה בלתי דנין עי'ה למעשה הוא שכל מה שיש בבין וכו' ואלמלא דמיתה עי'ה לחיור לה הפלגות שהי'

ז"ל לרפאל שבר ז' בג"ס חילוקה שכתב החב"ב ח"א סי' ט"ט אחר שכתב ע"פ הלכה דמ"ס ח"ה ילנתו בשמיטתו אינה לרבו' כהוב אף שיבטון הוי לא נוחס לנדריו וכמ"ס הרמ"ם בגלג כ"ד וז"ל לא נעשה מעשה ואפי' מה בלתי דנין עי'ה למעשה הוא שכל מה שיש בבין וכו' ואלמלא דמיתה עי'ה לחיור לה הפלגות שהי'

יורם הרי עשאוהו כבעל קר"ו ביה ומגל שכן נפקא לביא דלא מחלקי אלא חובבין בלשון טורח שיר ומ"ס טור מ"ה דהר"ן ספקי' מספיקא ליה ומס'ה' כבד און לא יאירי דיכא דנכסי בחוקת הבעל ויורסי' חמו לאפוקי' ויהרצ"ה אירי בגמולא הנכסי' בחוקת יורשי' האשה' מהמני דחי להר"ן מספיקא ליה היה לו לדון ולהורות דהיבס ספק ויורסי' ודחי ויחלקו בגללי' שאין ספק מניח' מני' ודחי' ומה שהביא מ"מ"ס הר"ן בתשו' סי' כ"ח וכתב דה"ה לענין הסיור דקך ספיקא דפליגתא דנשותא כתי' ספיקא דדניא' אחר התאבדקי' בשער' ומסן כגורו לע"ד ליתא דבספיקא דדניא קר"ל דמזון המוטל' בספק חולקי' ופאה' סי' ו'א' ודחי' קר"ל און ספק מניח' מני' ודחי' אבל בספק פליגתא דנשותא המוזק' וכן בעטת קר"ל ו'א' לדרשו דמספיקא ליה להר"ן יבס' הו"ל היבס ספק או ירית' תלמי' הסיור או לא ויורסי' ודחי' ויחלקו בלגלל' און ספק מניח' מני' ודחי' בחלוק' סני' לנשותא מפני' כתוב' כגדרי' החבי"ט' ומתירי"ט' דמנוה' לנשות' .

שמותה האשה החילה ובג"ו כח' דלא אמר' מה נפקך כגראה דפליג' דלברי' מהרר"ז' ואם לנשך איש לומר' דמפסחא דברי' מהרר"ס' שאין חילוק בין' מה הולד החילה למהה האם החילה מתק' מהרר"א דכ' תשי"ב סתם אשפי' שומרי' יבס' שמתה היבס' ויורס' כתובתה' או כולה' או מקלה' הני מילי' שומרת' יבס' אבל' זו אינה שומרת' יבס' א"ד' .

וביאור דבריו נראה דהיינו קר"ל דבין דשומרת' יבס' שמתה היבס' ויורסה' אחי' וכן קודם החליטה הן אחת שאפי' תמות הבת אינה טולה ליבוס' אבל אפשר דתמות היא ושומרת' יבס' שמתה יבס' וירסה' . מחוס' שלא אמרו שניתנה כתובה' לנשות' מחייס' אלא לענין' שיהיה לה קבורה' ובת"ש' החי"ס' פ' האשה' שפלו ד"ה' און שמעת ליה מ'אח"כ' ו'י' ומבין' לה מהשפחה' שאם תמות און היבס' ויורסה' כיוון' שכתב' היא' מוחוקת' בגביית' כתובתה' וחי' הני מילי' כ"י' ה'אפי' תמות' היא' קודם' נבייה' און היבס' ויורסה' מחוס' דלית' שומרת' יבס' לה' תורה' לו' ואם' איתא' לברי' מהרר"ז' דמ"ן' היא' וכן דמתה' קודם' נבייה' וחליטה' אחי' און וירסה' לומר' מ"מ' ויורסה' שאם הולד' של קיימה' הוא' הרי וירסה' מתחת' הולד' וחי' לכו' על' קיימה' היא' הרי וירס' מתחת' האשה' ויבס'ן' זה נראה' לברי' כמובנה' לברי' מהרר"ס' מת"ש' דר"ס' כד' ה'אפי' הביאו' מתן' און הוצק' סי' ק"ט' על' הרלוון' שיבס' בנשות' ולא' כגיס' ב"מ' הוא' וכו' ו'און' ידוע' הם' החב' מה' החילה' או' הגניס' ואח"כ' ממה' האשה' וחי' אחי' של' הרלוון' דמה' לירבס' וירבס' כיוון' שבה' ספק' און' מה' הרלוון' חילקה' קודם' כגו' או' אח"כ' וירס' האשה' הם' ודחי' וחי' יבס' און' ספק' מניח' מני' ודחי' ולא' איתא' לברי' מהרר"ז' דמ"ן' מה' נפקך' און' בתשו' דר"ס' לוי' און' מה' איתא' מ"מ' אם' הרלוון' מת' קודם' כגו' הרי' וכן' היבס' מגד' הנכנס' דסתמה' בגדול' אירי' וכליע' טול' ומנחיל' ואם' כגו' מני' קודם' וכן' היבס' מתמת' וימתו' חוקקה' לו' .

אמנם חס' יראה' לעיני' דלא' שמה' מתיה' דבין' דנכון' מהרר"ז' וירסי' אירי' כגומ' הנכנס' החילה' ואח"כ' סיכמה' לו' דיכא' למימד' שיהי' היבס' מתמת' הנכנס' דכן' לו' יהיה' אחת' לחי' מה' החילה' ויח"כ' מה' כגו' חמו' יכול' לזכות' בנשותה' וימתו' מתמת' הנכנס' שרי' און' להם' כלי' עדין' מתכותה' חמס' שסלה' דמות' און' סני' וירס' חמו' כקצר' בחופן' דמתה' הולד' חילקה' קוד' אחי'ה' דשטי' לו' שאין' היבס' וירסה' אלא' וירסה' וירס'ן' אותה' כיוון' דח"ל' ספק' חוקקה' ואפשר' סנס' מהרר"ך' מורה' דמתה' הולד' חילקה' לג"ע' און' היבס' וירסה' אלא' וירסה' וירס'ן' אותה' שכל' טעמו' של' מהרר"ך' הוא' מחוס' דוירסה' כעטת' קר"ל' כד"מ' דמזיק' בן' יומו' טול' ומנחיל' ובמת' הולד' חילקה' ליתא' לברי' טעמו' דהלכס' דמות' און' הבן' וירס' אחי' כקצר' לה' נשאר' בלתי' טענה' חוקקה' ליבס' וכיון' דספק' הוי' גס' מהרר"ך' וירי' דאין' ספק' מניח' וכו' .

סוף דבר' לג"ס' כיוון' שמתה' משוברת' הו"ל' ספק' חוקקה' ליבס' ואין' היבס' וירסה' אלא' וירסה' וירס'ן' אותה' ואם' היות' שנוגתה' לוי' לא' מלאתי' כעס' בספק' של' דיוקן' ז"ל' מחי'ן' דברי' מהרר"ז' אמרה' שמתה' דגבחה' רבס' בלי' טוב' חולקי' ואפא' הו"ס' לאורך' עטת' וירס' הבעל' הפגומה' בשאלה' שלא' כעטת' וקר"ל' און' מוריס' שנוטה' לבני' דהנכנס' ספק' כען' כג"ס' דהיינו' מה' ששניסס' לו' משמושי' ערס' מביית' אחיה' שגולס' קיימי' עדין' הא' ודחי' לא' קוד' כעטת' לו' דדחי' וכו' כהס' יורסי' האשה' ובהסכמת' הפוסקים' עיין' למרדך' פ"א' סי' ק"ן' וק"ו' ולהחיי"ט' ח"א' סי' ס"ט' ורס"ו' ורע"ד' ושאר' ספרי' ההלכות' ולענין' המתנות' שנתת' להם' הקיימים' בין' קרובי' החתן' ובין' קרובי' הכלה' שעת' המזואון' כבר' ידוע' להסק' הפוסקים' בהסכמת' עליו' שס' שלה' וירסי' וירס'ן' אולם' דבין' כ"מ' ו'און' שמה' אחס'

היום דחיתו' למחר' הפקד' ו'ל' כס' מותר' חסד' סי' ק"ך' ולמהר"ח' ח"ב' סי' ל"ב' שבעל' דמספק' המחיה' בירשי' האשה' ירשו' תלמי' הסיור' והיא' נוטה' נראה' לכתורה' לזון' ולהורו' כג"ס' מה'ה' לביא' דישאל' דאין' אדם' מוריס' שנוטה' לבני' וכתב' שיהי' כ"ד' ויחלס' על' הכניס' כהן' להחלוד' לניח' דשיך' נתיח' לבי' שיהיה' חמי' טענה' וירסי' האשה' הני' בשאלה' דבין' שמתה' כריסה' בין' שניה' הו"ל' דייבס' ספק' שהרי' כתב' רבי' החבי"ט' סי' ק"ס' וירס'ן' און' ש"ו' דלא' חילקה' דשומרת' יבס' שמתה' יבס' וירסה' נמר' חל' ולמה' כד"ל' אלא' כגומרתה' ליבס' אבל' כשאר'ה' מותרת' ליבס' אח' חוקקה' לחליטה' לז"ט' און' היבס' וירסה' אלא' וירסה' וירס'ן' אותה' ויסי' שם' שומרת' יבס' משומרת' שמתה' און' היבס' וירסה' אלא' וירסה' וירס'ן' אותה' ובין' ח"ס' שם' חות' כ"ג' ולהרס' בית' שמואל' סי' ק"ס' סוף' ו'א' והמורה' כחלוצ' לחשוך' סברה' כ"ו' שגלה' ע"ד' להשוות' כ"ס' לזוטה' שכתב' מהר"ן' הו"ו' בתשו' סי' י"ט' דרע"ז' דבזמן' לחלק' היבס' וירס' ולא' דק' קר"ל' הלא' לאמונה' דבזילת' היבס' חוי' שנוגת' דנשותה' דמהר"ך' ח"ב' סי' ק"ו' כתב' דלא' מספיק' מני' היבס' נכוס' דמני' למשקן' קר"ל' מהרר"ס' והריב"א' ורבי' ורס'ן' ורס'ן' דאפי' כגו' לו' חרשו' עמל' ומנחיל' ומהרר"ס' ח"א' סי' כ"ג' כתב' מהרר"ס' יתור' הוא' בסברה' זו' וז"ל' מהרר"ז' בתשו' סי' קפ"ח' ואלו' ק"ד' היה' תעשה' בל"ס' כ"ל' דלא' מני' היבס' לז"ט' כעטת' קר"ל' דהלכס' דמהרר"ך' יתור' הוא' בסברה' הלו' סני' הכריח' מהרר"ס' ומהרר"ז' שהרמז"ס' הוא' יתור' בסברה' זו' עוד' כס' דהן' לו' יהיה' ספיקא' דדניא' חי' הרמז"ס' הוא' יתור' או' דהקר"ל' נוטה' איש' בבור' הו"ל' דברני' לאותה' שכתב' רבי' החבי"ט' כלי' הקר"ל' אות' ו'א' דע"כ' עטת' ודחית' וחי' דמותר' ויבס' מניח' מני' דהה"ה' קר"ל' נוטה' חת' בו' ספק' כלי' אלא' שהטענה' דנכסה' יבס' ספק' דשוא' כפשיטה' נכס' אבל' הא' הקר"ל' נוטה' יבס' בו' ספק' ומבין' . ועם' היות' שכתבתי' לעיל' בדבר' יבס' נכס' לפסוק' מהרר"ס' ויחמד' האומה' דאפי' מהרר"ס' הוא' יתור' בסברה' זו' מ"מ' הרי' נהגו' לפסוק' כמזון' עיין' לבני' החבי"ט' כלי' הקר"ל' אות' לו' הרי' השוכחה' כגו' דכתבתי' דלא' כדירה' לו' ויחל' חזק' דבין' סריפס' ספק' וירסי' ודחי' ועוד' דמתסבר' טעמיה' דמהרר"ס' עין' כלי' הקר"ל' אות' כ"ו' וכו' .

ואודיע למשקן' דמתה' חותק' עמנו' לאותה' סתם' מהרר"ז' סי' ק"ה' דלחי' מני' כתב' דברי' מהרר"ס' שהרמז"ס' דעת' יתור' הוא' און' חילקי' דמתה' נפקך' טובה' שיהי' דלוי' דברי' יבס' מונח' למת' הפאה' לברי' ויעמוד' דברי' מהרר"ס' סי' ק"ה' דנשות' היה'